

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 36/07-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. marca 2007 predbežne prerokoval sťažnosť A. D. a Z. D., obaja bytom B., zastúpených advokátom Mgr. T. V., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 196/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. D. a Z. D. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. decembra 2006 doručená sťažnosť A. D. a Z. D. (ďalej len „sťažovatelia“), obaja bytom B., ktorou namietali porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom

Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 196/05.

Zo sťažnosti a jej príloh vyplýva, že žalobným návrhom podaným okresnému súdu 3. júna 2005 sa sťažovatelia domáhali vydania platobného rozkazu na zaplatenie 79 701 Sk s prísl., z dôvodu ich odstúpenia od zmluvy o dielo. Po vydaní platobného rozkazu okresným súdom 28. júna 2005, bol proti nemu žalovaným podaný odpor a následne okresný súd v tejto veci konal pod sp. zn. 9 C 196/05. Podľa tvrdenia sťažovateľov okresný súd koná v ich veci so zbytočnými prietahmi, čím sa predlžuje stav ich právnej neistoty a oddaľuje sa právoplatné skončenie sporu.

Sťažovatelia v sťažnosti okrem iného uviedli:

«Návrh na začatie konania bol Okresnému súdu Bratislava III. doručený dňa 3. 6. 2005. Súdne konanie trvá už viac ako jeden a pol roka.

Počas uvedeného jeden a pol ročného obdobia trvania súdneho sporu došlo podľa názoru sťažovateľov k prietahom v konaní v období od 11. 10. 2005 do dnešného dňa (19. 12. 2006), čo predstavuje viac ako 14 mesiacov. (...)

Nekonanie súdu je nielen spochybnením funkčnosti a efektívnosti štátneho orgánu - súdu, ktorému bola zákonom zverená právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb (§ 7 O. s. p.), ale aj spochybnením celého systému justície, ktorý má vytvárať u občanov dôveru v spravodlivosť a rýchlú ochranu práv, a nie naopak. Žiaden iný orgán, okrem súdu, nemôže s konečnou platnosťou rozhodnúť občianskoprávny spor. Odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou a účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného či. 48 ods. 2 Ústavy SR (II. ÚS 61/98 prvá veta). Namiesto nastolenia právnej istoty medzi účastníkmi konania súd svojim nekonaním v rozpore s § 1 a § 6 O. s. p. a Ústavou SR udržiava medzi účastníkmi súdneho sporu stav neistoty. (...)

Existencia prietahov v konaní v dĺžke viac ako 14 mesiacov z celkového trvania súdneho sporu cca 18 mesiacov, t. j. 78 % z celkovej dĺžky trvania súdneho sporu, je podľa názoru sťažovateľov stavom, ktorý je v hrubom rozpore s ich právom na konanie „bez

zbytočných prietáhov“ zaručeným čl. 48 ods. 2 Ústavy SR ako aj v rozpore s právom na prejednanie veci „v primeranej lehote“ zaručeným čl. 6 ods. 1 Dohovoru.»

Sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd po prijatí ich sťažnosti na ďalšie konanie rozhodol týmto nálezom:

„Okresný súd Bratislava III. v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 196/05 porušil základné právo sťažovateľov Z. D. (...) a A. D. (...) na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky a ľudské právo sťažovateľov na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Okresnému súdu Bratislava III. sa prikazuje v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 196/05 konať bez zbytočných prietáhov.

Sťažovateľovi A. D. (...) priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 50.000,- Sk (...), ktoré je Okresný súd Bratislava III. povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Sťažovateľke Z. D. (...) priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 50.000,- Sk (...), ktoré je Okresný súd Bratislava III. povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatností tohto nálezu.

Sťažovateľom Z. D. (...) a A. D. (...) priznáva právo na náhradu trov konania, ktoré je Okresný súd Bratislava III. povinný vyplatiť advokátovi Mgr. T. V., so sídlom B. do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa judikatúry ústavného súdu dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť je aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05).

Sťažovatelia namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu

v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 196/05. Sťažovatelia namietajú porušenie uvedených práv v postupe okresného súdu najmä v období „(...) od 11. 10. 2005 do dnešného dňa (19. 12. 2006), čo predstavuje viac ako 14 mesiacov“.

Ústavný súd podľa predloženého spisu dospel k záveru, že postup okresného súdu od začatia konania vzhľadom na plynulosť procesných úkonov nesignalizuje možnosť vyslovenia zbytočných prietáhov v konaní po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie.

Z obsahu sťažnosti, ako aj zo súdneho spisu, však ústavný súd zistil, že sťažovatelia 10. októbra 2006 využili aj sťažnosť na prietahy v konaní podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorá podľa názoru ústavného súdu splnila svoj účel, pretože plynulosť postupu okresného súdu v tomto období nespochybňujú ani samotní sťažovatelia.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľov bola odmietnutá a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia a úhrady trov konania sú podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody sťažovateľov (§ 127 ods. 2 prvá vety ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti, ktorou sa sťažovatelia domáhali ich priznania, nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. marca 2007